

[Risgaard Knudsen.]

riinteresser. Jeg har også hæftet mig ved, at det er en udtalelse, som hr. Stetter har ført frem i flere artikler i de forudgående dage. Jeg finder selv, at de synspunkter, som hr. Stetter her forfægter, i høj grad er ude af balance, og jeg vil sætte pris på, om udenrigsministeren her i dag nærmere vil besvare det spørgsmål, som jeg her fører frem, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt udtalelsen fra Nordisk Råds præsidium vil skade danske fiskeriinteresser. Personlig finder jeg ikke, at denne udtalelse vil være til skade for de hjemlige fiskeriinteresser.

Udenrigsministeren (K. B. Andersen):

Jeg er klar over, det var en fortalelse, men når hr. Stetter talte om forhenværende Bratteli, så manglede der et led imellem: han er spillevende, som også hans aktioner her under Nordisk Råd viste.

Det er et mærkeligt parlamentarisk argument, hr. Stetter anvender, når han siger: ja men ministeren har jo været i forbindelse med præsidiet. Ja, på samme måde som enhver minister er i forbindelse med ethvert folketingsudvalg her i huset. Alligevel er folketingsudvalgets betænkning vel udtryk for, hvad parlamentarikkerne mener. Det er en meget betænkelig sammenblanding, hr. Stetter her er inde på.

Hr. Stetter rejste det spørgsmål, som også hr. Risgaard Knudsen uddybede, men unægtelig fra en anden vinkel, om denne udtalelse skadede danske fiskeriinteresser. Det mener jeg overhovedet ikke der kan være tale om. Det er en fuldstændig over-spillen af denne sag, som der jo ikke ville være blevet så megen opmærksomhed om, hvis hr. Stetter ikke havde skabt den. Situationen er den, at jeg i går i regeringen og i morgen i nævnet skal have instruksen til havretskonferencen, som begynder i New York på mandag, godkendt. Jeg har da lov til herfra at sige, hvad der er regeringens indstilling, og alle ved jo også nogenlunde, hvordan situationen ligger. Den havretskonference vil ende i et flertal for en 200-sømilegrænse. Det kan der ikke være vældig megen tvivl om, eller for at sige det på en anden måde: det kan der ikke være tvivl om. Det vil betyde vanskeligheder, ikke så meget for Færøerne og Grønland, men for det øvrige Danmark, for det sydlige Danmarks

fiskeri. Dem må vi søge at løse i EF-sammenhæng. Det er vi i fuld gang med, og vi må sørge for, at havretskonferencen ikke hindrer en sådan EF-løsning. Det er det, vi bestræber os på. Så skal vi sige nogle venlige ord til vores britiske venner om, at de skal opgive nogle særkrav om særlige zoner rundt om deres land, for det fremmer ikke en EF-løsning. Det er altså det, der er vores holdning til fiskeristriden.

Når hr. Stetter endnu en gang spørger, om jeg klart vil tage afstand, så må jeg altså udtrykke min forundring over, at hr. Stetter forlanger, at jeg skal tage afstand fra, at fiskeristriden har vakt dyb bekymring.

Stetter (KF):

I modsætning til udenrigsministeren skal jeg ikke polemisere med ministeren, for det er jo en alvorlig sag denne her. Regeringen har skabt uklarhed om holdningen. Regeringen kan efter min vurdering ikke nøjes med talemåder, fordi briterne i alle tilfælde så vil opfatte regeringens holdning således, at regeringen er enig med præsidiet i den erklæring, som er vedtaget alene af præsidiet. Og denne situation kan vi ikke leve med.

Jeg må stille det tillægsspørgsmål til udenrigsministeren, om regeringen lever i den opfattelse, at den har et flertal bag sig her i folketinget i denne sag. Er det således, at der her i folketinget er et flertal, der står bag ved indholdet af denne erklæring? Det må jo være udgangspunktet for udenrigsministerens bemærkninger, for det er jo ikke præsidiet, der skal føre udenrigspolitik på Danmarks vegne, det er jo regeringen og dette ting. Jeg vil gerne høre, om ministeren mener, han har et sådant flertal bag sig, eller om han måske har sikret sig et sådant flertal for sin udtalelse. I modsat fald må jeg naturligvis overveje, hvordan vi kan få en afklaring vedrørende dette spørgsmål her i tinget.

Svend Haugaard (RV):

Det er, som det er sagt, en alvorlig sag og også en meget følsom sag. Men jeg vil gerne spørge ministeren, om han alligevel ikke mener, at det kunne fremme muligheden for fredelig forhandling og også være et led i det, som det blev sagt, at holde hovedet koldt, om England var villig til at trække sine fregatter hjem. For at undgå ensidighed